

Viestintäyksikkö

Euroopan unionin tuomioistuin
LEHDISTÖTIEDOTE nro 125/12
Luxemburgissa 4.10.2012

Tuomio asiassa C-321/11
Germán Rodríguez Cachafeiro ja María de los Reyes Martínez-Reboredo
Varela-Villamor v. Iberia, Líneas Aéreas de España SA

Peräkkäisiä matkaosuuksia sisältävien lentojen matkustajille on annettava korvaus lennolle pääsyn epäamisestä silloin, kun tämän syynä on liikenteenharjoittajasta johtuva ensimmäisen lennon viivästyminen

Korvaus lennolle pääsyn epäamisestä koskee paitsi ylivaraustilanteita myös tilanteita, jotka liittyvät muihin, kuten toiminnallisiin, syihin

Matkustajille annettavaa korvausta ja apua koskevassa asetuksessa¹ myönnetään tiettyjä oikeuksia jäsenvaltiossa sijaitsevalta lentokentältä lähteville tai sille saapuville lentomatkustajille. Siinä tarkoitetaan ”lennolle pääsyn epäamisellä” lentoliikenteen harjoittajan kieltäytymistä kuljettamasta matkustajia eli tilannetta, jossa näiltä evätään pääsy lennolle vastoin heidän tahtoaan, vaikka he ovat ilmoittautuneet lennolle ajoissa ja heillä on sille vahvistettu varaus. Asetuksessa säädetään kuitenkin tilanteista, joissa liikenteenharjoittaja voi esittää lennolle pääsyn epäamiselle hyväksyttävät syyt. Näitä tilanteita lukuun ottamatta matkustajilla on oikeus välittömään korvaukseen, lipun hinnan palautukseen tai matkansa uudelleenreititykseen siten, että he pääsevät lopulliseen määräpaikkaansa, sekä huolenpitoon heidän odottaessaan seuraavaa lentoa.

Rodríguez Cachafeiro ja Martínez-Reboredo Varela-Villamor ostivat kumpikin lentoyhtiö Iberialta lentolipun reitille La Coruña (Espanja) – Santo Domingo. Lippu koostui kahdesta lennosta: lento La Coruñasta Madridiin ja lento Madridista Santo Domingoon. Iberian lähtöselvityksessä La Coruñan lentokentällä he selvittivät matkatavaransa suoraan lopulliseen määräpaikkaansa ja saivat tarkastuskortit mainituille kahdelle peräkkäiselle lennolle.

Ensimmäinen lento viivästy yhdellä tunnilla ja 25 minuutilla. Iberia arvioi viivästymisen johtavan siihen, että kyseiset kaksi matkustajaa myöhästyvät Madridissa jatkolennoiltaan, joten se peruutti heidän tarkastuskorttinsa jälkimmäiselle lennolle. Viivästymisestä huolimatta he ilmoittautuivat Madridiin saavuttuaan lähtöportilla samaan aikaan, kun Iberia kuulutti matkustajia lennolle viimeisen kerran; Iberian henkilökunta kuitenkin epäsi heiltä pääsyn lennolle siitä syystä, että heidän tarkastuskorttinsa oli peruutettu ja heidän paikkansa oli annettu toisille matkustajille. He pääsivät lopulliseen määräpaikkaansa Santo Domingoon seuraavana päivänä toisella lennolla 27 tuntia myöhässä.

Heidän mielestään Iberia oli evännyt heiltä pääsyn lennolle ilman hyväksyttävää syytä, joten he saattoivat asian käsiteltäväksi tuomioistuimeen Espanjassa, jotta lentoyhtiö veloitettaisiin maksamaan heille kummallekin korvausta 600 euroa, kuten mainitussa asetuksessa säädetään yli 3 500 kilometrin pituisten yhteisön ulkopuolisten lentojen osalta. Asian käsittelyn kuluessa Iberia väitti, ettei tilanteessa ollut kyse lennolle pääsyn epäamisestä vaan jatkolennoilta myöhästymisestä – josta ei ole annettava korvausta –, koska päätös evätä heiltä pääsy lennolle ei johtunut ylivarauksesta vaan aikaisemman lennon viivästymisestä.

¹ Matkustajille heidän lennolle pääsinsä epäamisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL L 46, s. 1).

Tässä asiayhteydessä kansallinen tuomioistuin kysyy unionin tuomioistuimelta, koskeeko lennolle pääsyn epäämisen käsite yksinomaan tilanteita, joissa lennot ovat alusta alkaen olleet ylivarattuja, vai voidaanko käsitettä laajentaa koskemaan muitakin tilanteita.

Tänään antamassaan tuomiossa unionin tuomioistuin toteaa, että **lennolle pääsyn epäämisen käsite koskee yliveraustilanteiden lisäksi tilanteita, jotka liittyvät muihin, kuten toiminnallisiin, syihin.**

Tällainen tulkinta johtuu paitsi asetuksen sanamuodosta myös sen tavoitteesta, joka on varmistaa lentomatkustajien suojelun korkea taso. Vähentääkseen liian suurena pitämäänsä sellaisten matkustajien määrää, joilta evättiin pääsy lennolle vastoin heidän tahtoaan, unionin lainsäätäjät antoi vuonna 2004 uuden säännösten ja antoi lennolle pääsyn epäämisen käsitteelle laajemman merkityksen, joka koskee kaikkia tilanteita, joissa lentoliikenteen harjoittaja kieltäytyy kuljettamasta matkustajaa. Lennolle pääsyn epäämisen käsitteen rajoittaminen niin, että se koskisi vain yliveraustilanteita, johtaisi käytännössä siis matkustajille annetun suojan huomattavaan vähentämiseen eivätkä he saisi mitään suojaa, vaikka he ovat tilanteessa, joka yliverauksen tavoin ei johdu heistä – mikä olisi vastoin lainsäätäjän tarkoitusta.

Lisäksi asetuksessa säädetään tilanteista, joissa lennolle pääsyn epäämiselle on hyväksyttävät syyt, kuten terveys- tai turvallisuusnäkökohdat tai puutteelliset matkustusasiakirjat. Unionin tuomioistuimen mukaan tässä asiassa kyseessä olevan kaltaista lennolle pääsyn epäämistä ei kuitenkaan voida rinnastaa tällaisiin syihin, sillä epäämisen syy ei johdu matkustajasta. Päinvastoin epääminen johtuu joka tapauksessa liikenteenharjoittajasta; se on nimittäin joko aiheuttanut itse liikennöimänsä ensimmäisen lennon viivästymisen tai on katsonut virheellisesti, etteivät matkustajat ehtisi ilmoittautumaan ajoissa päästäkseen jatkolennoille, tai on myynyt lippuja peräkkäisille lennoille, joiden osalta aika siirtyä jälkimmäiselle lennolle oli riittämätön. Niinpä unionin tuomioistuin katsoo, ettei lentoliikenteen harjoittaja voi laajentaa huomattavasti tilanteita, joissa sillä olisi oikeus evätä hyväksyttävästi matkustajalta pääsy lennolle – tämä olisi vastoin kyseisen asetuksen tavoitetta. Toiminnallisiin syihin liittyville lennolle pääsyn epäämisille ei siis ole hyväksyttäviä syitä, joten ne johtavat asetuksessa annettuihin oikeuksiin.

HUOMAUTUS: Ennakkoratkaisupyyntö antaa jäsenvaltioiden tuomioistuimille mahdollisuuden tiedustella niiden käsittelemän yksittäisen asian yhteydessä unionin tuomioistuimelta unionin oikeuden tulkintaa tai unionin toimen pätevyyttä. Unionin tuomioistuin ei ratkaise kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevaa asiaa. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on ratkaista asia unionin tuomioistuimen ratkaisun mukaisesti. Unionin tuomioistuimen ratkaisu sitoo vastaavasti samanlaista ongelmaa käsitteleviä muita kansallisia tuomioistuimia.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido unionin tuomioistuinta.

Tuomion [koko teksti](#) julkaistaan CURIA-sivustolla julistamispäivänä.

Lisätietoja: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Kuvia tuomion julistamisesta on saatavilla "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106